

G
g

gă-i-nă | gar-dul | pă-că-li-tă
gă-i-nu-șă | gar-du-lui | pă-că-lit
tîr-coa-le

Găinușa harnică

O găinușă avea casa lângă pădure. Vulpea îi dădea tîrcoale. Odată, ea bătu în gard: Cioc! Cioc!

— Cine e?

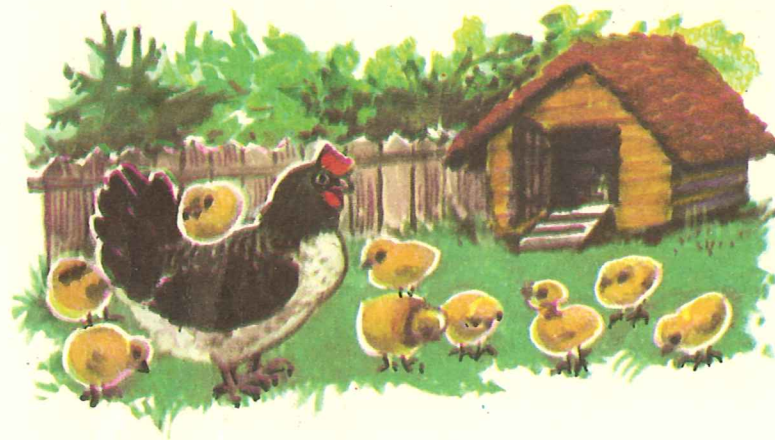
— Sînt eu vecina ta, vulpea. Găinușă harnică, aș dori să văd și eu casa ta!

— Bine, vino!

Vulpea dădu ocol gardului, dar poartă nu găsi. Cum să sară gardul?

Și așa, vulpea rămase păcălită.

g g g g g g g g găimă belșug
Era o găinușă harnică.

gît
gî-tul
go-laș
go-la-șă
gu-ler
gu-le-raș
și-ret
și-rea-tă
mic
mici

Puișorii

E luna martie. Găinușa harnică are acum nouă puișori. Ei sînt mici și gălbiori. Unul are guleraș roșcat. Cel mai mic are gîtul golaș.

Găinușa a găsit o rîmă.

— Cot-cot-cot!

Puișorii vin repede.

— Piu! Piu! Ce bună e rîma!

Cum se lasă seara, găinușa își bagă puii în casă. Vulpea e șireată. Ea tot mai dă tîrcoale casei.

pui | puișorii | pomi
puii | puișorii | pomii

g g g g g g g g g g g g g g g g g g g
Găinușa a găsit o rîmă.

al-bă	mul-tă	tim-pul	a-juns
alb	mult	timp	ajung

tort	ma-ri-nar
cort	ma-ri-nari
port	ma-ri-na-rii

În port

Tata e marinar.

- Nicușor, hai cu mine în port!

Am sărit în sus de bucurie. Nu după mult timp am ajuns în port. Acolo erau multe vapoare.

Unul, vopsit în alb, se depărta încet în larg. Marinarii erau pe punte și salutau.

Am salutat și noi.

Și eu doresc să ajung marinar!

ea-ge-ne-le	ei	greu	sca-un
	en	grea	sca-u-ne
	tre-nul	grei	sca-u-ne-le

pu-ne	tai	ci-ne	ge-ne
spu-ne	stai	cinci	Ge-lu

lo-co-mo-ti-vă	răs-tur-nat
----------------	-------------

Cu trenul

Gelu, Traian și Lucica pleacă cu trenul.

Un scaun răsturnat e locomotiva. Cîteva scaunele sînt vagoanele.

Eugen e mecanic. El conduce trenul.

— Toată lumea în vagoane! Trenul pleacă peste cinci minute.

Gelu îl urcă cu greu pe Moș Martin. Rică Iepurică stă lîngă Traian.

— Nu te teme, păpușico! Stai lîngă mine, îi spune încet Lucica.

ge geme gene